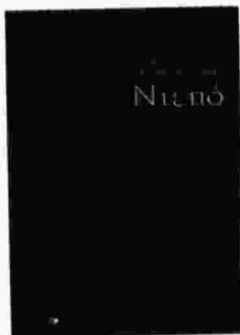

διάβασέ ΜΕ

Κάθε εβδομάδα και μια αναγνωστική πρόταση για εξερεύνηση λογοτεχνικών διαδρομών που προκαλούν την σκέψη και την ψυχή, ταξιδεύουν στο όνειρο και στην πραγματικότητα του χθες, του σήμερα και του αύριο

γράφει η
ΜΑΡΙΑ ΨΩΜΑ ΠΕΤΡΙΔΟΥ

“Ντεπό”
του Γιώργου Σκαμπαρδώνη
εκδόσεις Πατάκη

“Βγήκε πάλι. Αιμοδιψής, αθώος, αγνός κι αδάμαστος. Μυσαρός και θηριόγνωμος-φιλέρημο, ακόνευτο αγρίμι. Πεινούσε ολόκληρος. Η θωριά του ξάχνιζε οργή...”

Οι ιστορίες του Γιώργου Σκαμπαρδώνη και στην τελευταία του συλλογή διηγημάτων χαρακτηρίζονται από τη δύναμη της ευθύβουλης καλοδουλεμένης πέννας του, όπου η πλάση κι επιλογή των λέξεων δημιουργεί εικόνες, ανασύρει συναισθήματα, προγκίζει την σκέψη. Οι ήρωές του “Παλιά σκυλιά που κοπάδιασαν στη μνήμη και γαβγίζουν μετά θάνατον. Σαν να βγάζεις δυο τρία τομάρια από ένα πρόβατο ή σαν την υστεροφημία ενός φιλιού...”
Για μια ακόμη φορά ο συγγραφέας έρχεται να επιβεβαιώσει την ισχυρή μεταδοτικότητα της γραφής όταν αυτή επιτελείται εκ βαθέων ακόμη κι όταν ο ίδιος δεν έχει υπάρξει κομμάτι της ιστορίας που αναπτύσσει.

27 διηγήματα, το καθένα με το δικό του ύφος και στυλ αλλά με κοινό στοιχείο την τρυφερή μελαγχολία της αίσθησης του ανολοκλήρωτου. Μια μυσταγωγία μεταξύ ύπνου και ξύπνιου, όπου τα πάντα είναι δυνατόν να συμβούν ή να καταρρεύσουν
Διηγήματα που διαδραματίζονται στη Θεσσαλονίκη, στο Άγιο Όρος, στην Ελασσόνα, σε αεροπλάνο, σε θάλασσα και βουνά, στο παρελθόν και στο παρόν. Θραύσματα από εικόνες της παιδικής κι εφηβικής ηλικίας με θαύματα και τραύματα, ερωτικές και υπαρξιακές κρίσεις που αέναα τυραννούν.

Σε όλα ο Σκαμπαρδώνης καταφέρνει να κρατάει αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη, προσφέροντας την αίσθηση της πληρότητας όπως στην ανάγνωση ενός μυθιστορήματος.